

A szilikon kreativitása

Egyedülálló manufaktúra működik a Csengery utcában, amelyről még Terézvárosban is csak kevesen tudnak. Viszont akik ismerik, áldják a nevét az itt dolgozó szakembereknek.

„Munkahelyi baleset során elvesztettem nyolc ujjamat, majd az állásomat is, és krízisbe került az életem. Épp az előbb hívtak fel, hogy megkaptam a megpályázott munkát, és hétfőn kezdek mint titkárnő. Számítógépen tudok dolgozni, kényelmesen tudok telefonálni, fénymásolni, amit az alig másfél hónapja megkaptam pótujjak nélkül nem tudnék megtenni. Köszönöm.”

„Ezúton szeretném megköszönni, hogy elkészítette részemre a szilikonpótlást három, a hüvelyk-, a mutató- és a középsőujjamra. Eddig nehezen boldogultam, mert csak két ujjam működött tökéletesen. Asztalosként dolgozom, számomra különösen fontos, hogy minden ujjamat tudjam használni.”

Íme, két vélemény arról a munkáról, amit a Szilikon-házban végeznek a Csengery utcában. Honnan jött az ötlet, hogy a szilikonprotetikus, ortopédiai műszerész szakmát válassza? – kérdeztük Ravasz Pált, a Szilikon-ház Kft. ügyvezetőjét. Elmondta, hogy eredetileg fogtechnikusként dolgozott a feleségével, így ismerte meg a szilikonprotéziseket. Már akkor megragadta a szilikon „kreativitása”. Látva érdeklődését, az OrtoProfil egyik szakembere hívta fel a figyelmét erre a szakmára. „Mondta, hogy jöjjenek el a Csengery utcába, és nézzek körül. Eljöttem, és itt ragadtam. Mire észbe kaptam, már túl voltam az alapképzésen” – idézte fel az indulását.

A Szilikon-ház több mint 1800 pótlást készített az elmúlt tíz évben. Ezek 90 százaléka ujj-, 10 százaléka pedig alsó végtag- és egyéb (orr-, fül-, mellbimbó-) pótlás volt. „Gyakorlatilag mindent el lehet készíteni szilikonból” – közölte az ügyvezető. Ezért is meglepő, hogy miközben évente ötezer ujjamputáció történik, ezek közül csak alig négyszázat pótolnak Magyarországon. Vagyis a legtöbben ujj nélkül maradnak, mert fogalmuk sincs arról, hogy szakorvos – traumatológus, sebész – felírhatja számukra ezt a protézist, s 98 százalékos társadalombiztosítási támogatással pótolhatók az elvesztett ujjak.

Amikor a Szilikon-házban jártunk, Ravasz Pál éppen egy kéz négy ujjának és tenyerének részleges pótlásán dolgozott. Ez a hatkomponensű feladat nagy odafigyelést, aprólékos munkát igényel. Külön elkészítik a körmöket, külön-külön az ujjak és a tenyér szilikonrészét, és aztán összeillesztik az egészet. A többhetes munka során mindenre odafigyelnek: igyekeznek lemásolni a páciens bőr- és körömszínét, eredeti kézstruktúráját, addig formázzák és festegetik a hiányzó testrészt, amíg olyan nem lesz, mint az igazi. Normál esetben, amikor lezajlik az amputáció, általában mindig marad ép ujjperc. Erre könnyebb protézist gyártani, és miután az új ujj vákuumos módszerrel a helyére kerül, még használható is. Azt a kézpótlást viszont, amelyen most dolgozik,

Ravasz Pál pályafutása legnehezebb feladatai közé sorolta. Miután egyetlen ép ujjperc sincs, szoba sem jöhetett a funkcionális pótlás, itt az esztétikai hatás a lényeg. „Annyira élethűnek kell lennie, hogy a külső szemlélő igazának lássa” – simogatta majdnem kész alkotását.

Ravasz Pál különleges feladatai közé tartozott a közelmúltban egy másik „reménytelen eset” is. Egy idős férfinál pattanásból alakult ki olyan rosszindulatú daganat, amelynek következtében az orrát részben amputálni kellett. A család hosszas kutatás után felfedezte, hogy van lehetőség a pótlásra, és a páciens megkönnyebbülésére a protézis jól sikerült.

A jó protézis mind esztétikailag, mind funkcionálisan – a munkaképesség visszanyerésével – teljessé teheti a viselője életét. A tavaly Magyarországon gyártott négyszáz protézis közül háromszáz a Szilikon-házban készült. A megrendelések Budapestről és vidékről, sőt külföldről – Ausztriából, Németországból, Szlovákiából és Romániából, újabban még Ausztráliából – is érkeznek. Ugyanakkor nálunk nem a fővárosban ismerik a legjobban a Szilikon-házat, hanem vidéken, ami a cégcsoport, az OrtoProfil kitűnő helyi orvosi kapcsolatainak köszönhető. Az országban összesen négy szakember van, aki ilyen protézisek készítésével foglalkozik. Közülük ketten – Ravasz Pál és Mészáros Dóra – a lassan világhírű Csengery utcai manufaktúrában dolgoznak.